

et Handelsforetagende, en Bobehandling eller lignende, som har strakt sig gennem flere foregaaende Aar, men hvor Indtægten tilfældigvis først kommer til Udbetaling i et Krigs-aar. Endvidere Forretninger i naturlig Vækst, hvor Startningsaarene kun har givet ringe eller intet Udbytte, men den normale Indtægt først falder under Krigen uden i øvrigt at have noget med denne at gøre.“ . . . Mindretallet stillede derfor Ændringsforslag om, at Skatten bortfalder eller ned-sættes forholdsvis, saafremt den skattepligtige indgiver An-dragende derom og overfor Finansministeren kan godtgøre, at hans Merindtægt i Henhold til Loven helt eller delvis skyldes Fortjeneste, som ikke har noget med Krigstilstanden at gøre. Et andet Mindretal (Wenzel Neergaard) kunde i og for sig godt „slutte sig til Tanken om en ren Merindkomst-skat, dog kun under Forudsætning af, at de i Lovforslaget foreslaaede Procenter for de forskellige Indkomstgrupper re-duceredes“; Mindretallet fandt sig imidlertid ikke tilfredsstillet ved den foretagne Nedsættelse for Personskattens Vedkom-mende, idet den kun omfatter de allerstørste Indtægtsgrupper, og kunde fremdeles ikke finde „tilstrækkelig Grund til den samtidig foretagne Forhøjelse af Skatten for de skattepligtige Selskaber og Foreninger“. Mindretallet sluttede sig derfor subsidiært til det første Mindretals Forslag. Ved Afstemningen i Folketinget blev Finansministerens Ændringsforslag, der var tiltraadt af et Flertal (Bresemann, Jacob Christensen, Poul Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Eduard Larsen, Moes-gaard-Kjeldsen, Hans Nielsen [Skanderborg A. 1. V.] og Sig-vald Olsen); og subsidiært tiltraadt af de fornævnte Mindretal, vedtaget uden Afstemning, efterat først Mindretallets Ændrings-forslag var blevet forkastet med 46 St. mod 32. — Med Hensyn til *Landstingets* Stilling til det heromhandlede Punkt anføres, at det i Udvalgets Betænkning udtales, at „et Flertal af Udvalgets Medlemmer vilde have foretrukket, at Mer-beskatningen samtidig var blevet begrænset til kun at ramme de Indtægter, der efter Finansministerens Skøn maatte kunne antages at hidrøre fra de ved Krigssituationen skabte For-hold“, men at disse Medlemmer, „da Finansministeren, særlig af administrative Hensyn, meget stærkt har modsat sig en saadan Begrænsning af Merbeskatningen“, og da Ministeren har kunnet tiltræde en Række herhenhørende Ændringsforslag (se straks ndfr.), dog har ment at kunne slutte sig til Prin-cippet i Lovforslaget. De Ændringsforslag, som det drejede sig om — og som i Betænkningen fremtraadte som stillede af hele Udvalget og tiltraadte af Finansministeren — var føl-gende: a) I Lovforslagets Hovedregel om, hvorledes det ud-findes, hvad der er „Merindkomst“ for 1916—17, nemlig ved Sammenligning mellem vedkommendes Indkomst for 1915—16 og